Ч. 5 (11.346). Львів, субота 5. січня 1929. Pocztowa opłata [illegible] Рік XLVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 143.322. Адреса для телеграм: „Діло“ Львів. Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в краю 4·50 зол. За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 15 лей, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 49-41. Друкарні: 29-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Московська нота.

Львів, 4. січня 1929.

На днях уряд СРСР вручив польському послові в Москві Патекові ноту, в якій він виступає з предложенням, щоб СРСР і Польща підписали спільно протокол (долучений до ноти), на основі якого париський пакт про осудження війни як засобу насильства увійшов би в життя між СРСР і Польщею негайно після його ратифікації тими обома державами. Це мало би статися незалежно від умовин, передбачених у 3-ій статті париського пакту.

У вступі тієї ноти звернено увагу на те, що уряд СРСР вручив польському урядові проект пакту про неагресію ще 24. серпня 1926, одначе переговори в цій справі не посунулися ні трохи вперед. Пакт про неагресію уряд СРСР трактує дуже поважно, маючи те глибоке переконання, що він може запобігти воєнним тертям між державами. Оцінюючи так пакт про неагресію й уважаючи його чинником, що зможе скріпити й розвинути радянсько-польські взаємини і тимсамим причинитися до закріплення мира, уряд СРСР болів з причини безуспішности своїх заходів і ще раз повідомляє, що він кожної хвилі готов підписати з Польщею пакт про неагресію.

Коли отже переговори в цій справі не довели до нічого, то зате польський уряд, запрошений до участи в пакті Кельоґа, підписав цей пакт у Парижі дня 27. серпня 1928 разом з іншими державами і тимсамим осуджує теж війну як знаряддя національної політики. До цього пакту приступив опісля також уряд СРСР, хоч мав проти нього свої застереження. Приступив тому, бо устійнив, що париська умова (пакт Кельоґа) накладає на тих, що її підписали, зобовязання мирового характеру. Цей пакт уже ратифікувала президія Центрального Виконавчого Комітету.

На жаль, париський пакт може увійти в життя (згідно з 3-ою своєю статтею) аж тоді, як його ратифікують усі 14 згори означені держави. Тимчасом напротязі 4 місяців, які минули від дня підписання умови, ані одна з 14 держав її не ратифікувала. А що умова ця може увійти в життя між поодинокими державами вчасніше тільки тоді, коли вони підпишуть окремий доповнюючий пакт, то уряд СРСР звертається зі своїм предложенням у першу чергу до Польщі, а одночасно до Литви, що одинока з балтійських держав приступила до париської умови. До урядів Фінляндії, Естонії і Латвії уряд СРСР не звертається тільки тому, що ці держави не приступили досі формально до париської умови. Одначе уряд СРСР резервує собі право звернутися в цій справі також до них, після того, як вони приступлять до пакту Кельоґа.

Отсе зміст ноти московського уряду, до якої долучено окремо проєкт протоколу, що складається з 6 точок. Після підписання цього протоколу Польща й СРСР виреклисяб війни як засобу національної політики і забезпечувалиб собі обопільний мир. До цього протоколу моглиб приступити й інші держави, зокрема найближчі сусіди обох союзників.

[illegible] треба й казати, що нота уряду [illegible] зробила в світі велике вражіння. „Дейли Телеграф“ каже, що ця [illegible] більшовики здобути собі симпатії в Злучених Державах, де настрої супроти більшовиків змінилися остільки, що вся тамошня прилюдна опінія є нині за навязанням торговельних взаємин з СРСР. Одночасно „Дейли Тел.“ звертає увагу, що поминення в ноті Румунії вказувалоб на те, що СРСР, ратифікуючи пакт Кельоґа у відношенні до Польщі, рівночасно хоче підмінувати польсько-румунський союз.

Польська преса зазначує при цій нагоді майже поголовно, що більшовики, висилаючи свою ноту, мають подвійну мету: або відділити Польщу від її союзників, або, якщо вона ноти не підпише, проголосити її ворогом мира. На всякий випадок нота московського уряду для польської преси дуже підозріла, тому її думка така, що Польща моглаб підписати цей протокол тільки тоді, коли його підпише рівночасно Румунія і балтійські держави — після порозуміння й узгіднення всіх точок з союзниками Польщі й Румунії на Заході.

Активізація білянсу Польщі і питання соціяльне та національне.

(З приводу статті проф. Каро.)

Господарське життя Польщі осягнуло під теперішню пору деякий степень оздоровлення так, що може навіть здаватися, що переживаємо час стабілізації. Валюта тримається на законом признаному парітеті, рівновага бюджету, деяке оживлення промислу і торговлі, частинна редукція безробіття, зріст внутрішньої капіталізації — можуть витворити дійсно таку ілюзію.

Одначе при ближчому познайомленні із сучасним економічним станом Польщі — ілюзії ці щезають і перспектива майбутнього не так то рожево розгортається перед нами. Поминаючи вже штучне відлитання промислу при помочі дампінгів і рестрикційних заходів уряду, і те, що з тим вяжеться: неприродне зменшення безробіття; поминаючи тісноту грошевого ринку, яка змушує торговлю оперувати довгоречинцевими кредитами; поминаючи вузькість кредитової акції, яку всі галузи продукції відчувають болючо і богато дечого іншого — перш усього стрічаємося з фактом великої ваги, що маревом висить над стійністю краєвого гроша: з хронічною пасивністю білянсу.

Торговельний білянс Польщі від часу стабілізації золотого постійно виказує поважну надвишку імпорту над експортом. Коли зважимо, що він є рішаючий для вигляду платничого білянсу, то грізна ситуація стане перед нами в усій наготі. Правда, завдяки останній американській позичці польська валюта тримається ще сильно. Та леди чи вдасться на довго втримати ненарушеною базу на якій ця валюта спочиває. І мабуть скоро стопніють валютово-девізові запаси при постійних їх відпливах за кордон. держави, стопніють до цієї міри, що треба буде нарушити залізну резерву. Заграничної позички не видно, а тільки вона моглаб зрівноважити платничий білянс і відсунути небезпеку нової інфляції.

Оптимісти, головно з кругів санації, докладають усіх зусиль, аби доказати, що пасивність Польщі в торговельних оборотах зі світом — це проява тимчасова і навіть корисна, бо він свідчить, що Польща на всіх ділянках відбудовується, що промисл робить великі інвестиції, зуживає збільшену скількість сировців і т. і. Чи дійсно яких 7 відсотків ввозу машин і апаратів, на які залюбки покликуються ці оптимісти, може в будучому вплинути на зміну ситуації — це вже їх секрет.

Поруч з тим оптимізмом від деякого часу йде в Польщі завзята пропаганда боротьби з заграничним імпортом, лунають гасла „самовистарчальности“, що йде навіть спричинило інтервенцію чужинних представництв у Варшаві у м. ро[illegible] Акція [illegible] [illegible], що все [illegible] не є необхідне для життя, все, що носить познак люксусу, врешті все, що з деяким усиллям може бути в краю витворене, — все те не сміє фігурувати в торговельному білянсі як імпорт.

В повені публіцистичного матеріялу на тему активізації білянсу, що його находимо в польській фаховій і щоденній пресі, відбиває оригінальністю думки і сміливістю погляду стаття професора львівського університету Леопольда Каро. Стаття ця появилася як передовиця в офіціяльному тижневику „Пшемисл і Гандель“*) з деякими застереженнями редакції. Замітна вона тим, що тісно вяже господарську справу з розвязком соціяльного питання і мабуть вперше з розвязкою національної справи в Польщі.

Рецепта для розвязки соціяльного питання, яку намічує проф. Каро, не нова. Запозичена вона з заходу Европи і з Америки й очеркнена словом „солідаризм“, себто матеріяльне заінтересування робітництва в продукції. Автор відважно малює нам положення фабричного робітництва в Польщі, закидаючи зовсім слушно промисловим кругам скупенство і короткозорість на небезпеку, яку несе з собою комуністична агітація. Він рекомендує урядові взятися серіозно за реформи по лінії комісії Альфреда Монда й діяльности Міжнародного Бюра Праці в Женеві, а супроти опірних промисловців радить приноровляти репресії, а саме секвестр їхніх фабрик.

Добра аргументація авторових виводів збільшує їхню цінність. Та вважаючи необхідністю негайне поліпшення долі фабричних, гутничих і копальняних робітників, проф. Каро відсуває земельну реформу, як менше пильну, „ad calendas graecas“, боячись упадку рільничої продукції і не добачуючи в нужді малоземельного селянства небезпеки соціяльної революції. Як бачимо, то автор не ставить справи розвязки соц. питання в усій його ширині. Міський пролєтаріят — не одиноке, що його турбує в цій матерії.

Розуміючи, що зменшення ввозу заграничних товарів вимагає державного патріотизму в найширших кругах населення, себто солідарности в усіх народів, які замешкують Польщу, а не тільки в поляків, проф. Каро бачить для витворення прихильних настроїв потребу **зміни політики у відношенні до національних меншостей.** Ця нова „справедлива“ політика малаб виявитися признанням меншостям самоуправи в ширині культурній та освітній і тільки всього. А як добрий патріот, автор обставляє цю нову програму ще й низкою застережень. І так реалізація її повинна бути „еволюційна“, себто „в міру зросту могутности і добробуту держави та більшої справности її органів“, дальше — „автономія не моглаб роздмухувати зави[illegible]у є державою, а навпаки — малаб причинитися до утревалення почуття державної приналежности“ і якби появилися напрями центрофуґальні, требаб їх поборювати, а „самоуправу обмежити або й відобрати“. Автор переконаний, що „чим сильнішою буде держава і чим краще буде в ній почуватись непольська одиниця, тим дальше буде від неї думка вибігати поза кордони Польщі“.

Проєктів автономії і всяких питань на ту тему було в Польщі доволі. Зреферували ми голос проф. Каро не для полемізування з теоретичними його міркуваннями, а просто на те, щоб показати, що і в умах деяких, правда, нечисленних поляків, здобуває собі право громадянства признання факту, що Польща є державою національностей і що іґнорування меншостей мусить відбитись скорше чи пізніше негативно на ріжних ділянках державного життя, особливо в сфері її економічних інтересів.

Те останнє автор виразно зазначив. Він пише: „Якби гасло несправаджування зайвих товарів зпоза кордону малоб обовязувати тільки поляків, замешкалих у Польщі, то важко булоб привязувати до нього більшу вагу, бо воно булоб спаралізоване відмінною акцією неполяків“.

В. Нєст-вич.

*) L. Caro: „Przyszłe drogi naszej polityki gospodarczej i społecznej“. „Przemysł i Handel“ з 1 грудня 1928.

Компартія в СРСР.

Її склад і сила.

Комуністична партія в СРСР побільшила в 1928 р. число своїх членів на цілих 10 відсотків. Це найбільший приплив її членів протягом одного року, поминувши перші роки революції. Нині компартія начислює 1,418.000 членів, а між ними 18 відсотків жінок. Отже лише 1 відсоток всього дорослого населення СРСР є членами компартії.

Замітне, що 95 відсотків новиків компартії припадає на міських, фабричних робітників. Це означає, що ціла влада в компартії й державі скупчується чимраз більше в руках фабричних робітників, хоч робітники становлять ледви 15 відс. усього населення СРСР. Ще одно замітне явище в компартії. Число урядовців і число людей вільних професій зменшилося в партії з 264.000 на 190.000. Члени лівої опозиції (троцькісти) були головно урядовцями...

Фабричні робітники творять у компартії 60 відсотків, селяни 22 відсотки, хоч вони становлять 85 відсотків усього населення СРСР. Останні 18 відсотків припадають на урядовців і представників вільних професій.

Кожний семий вояк і матрос є членом компартії. Загально відсоток членів компартії в армії збільшується, зате відсоток селян та урядовців скоро зменшується.

Організація комсомольців начислює округло 2 міліони членів. Вони становлять нарибок для компартії і значна їх часть опиниться безперечно в рядах партії.

Луцьке Братство.

(Допис з Луцька.)

Луцьке Чеснохресне Братство є найстаршою українською установою на північно-західних землях. У цьому році воно нараховує вже 310 років істнування (засноване було в 1619 році). Як свідчать історичні документи, заснувала його українська шляхта разом з духовенством, а метою його була підтримка східньої віри і доброчинність. Але разом з цим воно стало джерелом національної свідомости й освіти. Воно власне створило знамениту луцьку брацьку школу, статут якої дійшов до наших часів.

Луцьке Братство повстало в часи православия; згодом же перейшло в руки уніятів. Були моменти, коли діяльність його завмирала, а майно попадало в руки латинників. Російська влада знову передала його в руки православних.

Майно Братства значне: центр міста стоїть на брацькій землі, за користання якою власники камяниць (виключно жиди) платять арендний чинш; Братство має також великий двоповерховий мурований дім і два деревляних; з них камяниця є під цей час у руках „славянського" собору, а деревляні доми під „опікою" міністерства робіт публичних та в користуванні міста. Треба зазначити, що все майно Братства склалося з пожертв українського населення та його власних придбань. Права власности Братства нераз стверджувалися королівськими грамотами, а потім царською владою, на що є документи, плани й т. ін. Отже підвести брацьке майно під категорію „майна російського уряду", а значить — перебрати на корись польської держави нема підстав: майно Братства є приватною власністю й опіка міністерства публичних робіт та користування містом, очевидно, є безпідставними.

Братство моглоб довести свої права власности й судовим шляхом, але... для цього треба мати докази правної особи, себто статут, затверджений польською владою. Тут то й починається драма Братства. Вісім років просить воно про затвердження статута і все без бажаних наслідків. Перепона дуже маленька: завжди бракує чиєсь опінії. У Братстві заінтересовані: вища церковна влада, міністерства ісповідань, внутрішніх справ і публичних робіт і нарешті воєвідство. Ніяк не вдається зібрати й узгіднити опінії всіх. Виходить: „хвіст витащиш — голова увязне; голову витащиш — хвіст увязне". Теперішній воєвода, як кажуть, обіцяв поробити заходи, щоби статут був затверджений, та досі кінця не видно. Справа ясна: комусь не хочеться допустити, щоби майно Братства нарешті стало в його правному посіданні.

Як відомо, деяку ролю в цьому гальмуванні справи Братства відограє місцева латинська духовна влада, яка має апетит на брацьке майно, та ще де-яку, хоча й меншу ролю, — російські чинники, що борються з українським характером Братства.

Чи зовсім ясну ролю відогравав у цій справі і останній голова Братства п. Ясинський, який, хоча й переводив українізацію Братства, але сам стоїть поза українським громадянством. Невиразна лінія цього голови, як також де-які диктаторські ужили й способи ведення господарки, а особливо в Іверській каплиці, дуже шанованій населенням, — викликали де-які тертя між головою й цілою радою. Ревізійна комісія, провіривши ведення справ Братства, висловила свій обективний погляд на його стан та виступила з де-якими цобажаннями щодо внутрішнього життя Братства. Голова п. Ясинський підступно скористався з них чисто інтимних побажань, щоби розпочати боротьбу проти ради Братства й відібрати від нього каплицю, залишити її в своїх руках та завести в ній „славянщину". Зле поінформований митрополит Діонізій дійсно розпорядив віддати господарку каплиці в руки автономної ради, на чолі з паном Ясинським, виділеної з загальної ради, та доводити відправляти в ній молебні всім місцевим священикам, себ-то ввести в українській брацькій каплиці „славянщину".

Є ні... справі члени ради Братства висла... ли до митрополита Діонізія спеціяльну делегацію з відповідним меморіялом.

Наслідки цього меморіялу такі: митрополит офіційним папером звільнив п. Ясинського „на його просьбу" від головування з залишенням його членом ради, доручив головування найстаршому (з передвоєнних часів) членові Братства п. Сиротенкові й визнав теперішній склад ради.

Таким чином український характер кермуючого органу Братства збережено надалі, а сама рада, чинна до моменту затвердження статута й загальних зборів, владою санкціонована. На жаль, питання каплиці остаточно нерозвязане. Вона залишається при Братстві, але автономне управління нею й допущення сторонніх священиків та славянської мови викликають зрозуміле хвилювання серед українського населення. Такий стан неминуче буде в майбутньому доводити до ріжних конфліктів і заколоту в житті Братства.

Для усунення цього дуже шкідливого явища булоб бажаним, щоби вища церковна влада відновила попередній стан, себ-то залишила каплицю в повному розпорядженні ради Братства, що вже раз припинилаб інтриги й боротьбу з боку сторонніх елементів за відірвання каплиці від Братства й опанування її.

В. О.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Зубата істōрія.

Чи бачив уже хто з вас українського маляра з попсованими зубами?

— Що за питання!? — здвигне раменами неодин читач.

А все ж таки: Чи бачив хто?

Я присягаю, що не бачив і сумніваюся, чи вдалося кому доглянути це. Скорше можна побачити шлюб акушерки, або заплаканого поліціянта!

До моєї хати час до часу злазиться малярська братія і забувши про кисти, фарби та полотна, розповідає про те, що кому з них бракує. Одному хибує щось у грудях, другому в шлунку, третьому там, четвертому сям, усім разом у кишені, але жадному з них не бракує зубів. Блискають ними, як ювелірська вистава, і коли хтось у нас може в повнім того слова значінні скреготати зубами — то хіба маляр. Має він до цього право як „артистична душа", а змогу — як власник" повного узублення.

Віддавна я запримічував цю дивовижу, але не міг дійти, де саме причина цього лиха, себто: звідки в малярів стільки грошей береться, щоб заповнити золотом артистичний рот?!

Був би я може і не розвязав тієї загадки, якби мене самого нарешті не розболіли зуби.

Спершу старався я присмирити біль усякими домашніми лікам: від суверенки до денатурованого спірту включно, але коли і це завело, я почвалав до зубаря. Маю між львівськими зубарями одного знайомого — дент. Якова Насса і на нього звернув я свій зболілий погляд. Знайомий він мені ще з тих часів, коли направляв стрільцям зуби на те, щоб російські кулі їх вибивали. Дент. Насс не мав досі причини занадто тішитись моїм знайомством. Зуби в мене були такі, що кожному зубареві мусіло стискатися серце з болю: ані одного зуба попсованого!

Але тепер!... Скиміло в горі і рвало в долині, крутило зверху і шарпало ві споду... Одним словом — дентистична симфонія.

Одначе нема злого, щоб на добре не вийшло. Не заболілиб мене зуби, не розвязав би я загадки з малярями.

Входжу до ждальні зубаря і відразу справа виснена. На стінах чиста малярська виставка. Образ на образі іде і образом поганяє. Тут і Холодний і Новаківський, і Кожкун і Лісовський, і Крижанівський і Труш, і Гец і Перфецький. Ріжні сюжети, ріжні техніки, ріжні розуміння мистецьких прийомів.

А все ж таки всі вони мають одну спільну рису: вичеби якийсь серпанок страждання.

Не диво!... Кожний з цих образів має на своїй совісти кілька вирваних, кілька вставлених, а кількадцять запльомбованих зубів!...

Гей-гей! Який щасливий народ — малярі. Сяде дебудь, замочить у щонебудь пензель і... направляє зуби.

Де нам, українським письменникам до них! Хібаж повісить котрий зубар, (хочби і який знайомий), на стіну своєї ждальні малий фейлєтон, поезію чи афоризми? Вже не кажу за ціну цілої щоки, але бодай за ціну одного миршавого зуба?!

Не повісить!

А хочби й повісив, то не мав би їх богато. Українського письменника, хоч і болять зуби, він не спішиться їх направляти. Пощо?!... Однако їх мало коли вживає!

Галактіон Чіпка.

Ріжні вісти.

ПРОГРАМА ПРАЦЬ СОЙМУ.

Найближча програма праць сойму така: 19. січня під проводом пос. Книжановського в конф. салі мін-ства скарбу буде засідання комісії контролі держ. довгів, дня 20 січня буде засідання скарб. комісії. На порядку дня тої комісії є м. і. податкові предложення уряду. Опісля зачне дальші праці бюджетова комісія, на якої денному порядку є бюджет мін-ства скарбу і держ. довгів. Опісля буде засідання сойм. комісії зем. реформ. Правнича підкомісія для справи новелізації закону про устрій заг. судів зачинає свої засідання 11. січня і радитиме аж до вичерпання матеріялу, перерваного 18.

СУД У ВИННИКАХ НЕ БУДЕ СКАСОВАНИЙ.

Міністерство справедливости повідомило, що суд у Винниках не буде скасований.

ПОЛІТИЧНЕ ВБИВСТВО В ПІОТРКОВІ.

Дня 2. січня вбили у Піотркові Теоф. Яшковського, секретаря окр. ППС. Кажуть, що вбивство мало політичний підклад.

ЗАМЕТІЛІ В ЦІЛІЙ ЕВРОПІ.

Віден. метеор. станція повідомляє про заметілі в цілій Европі. В півд. Австрії наслідком заметілі обмежено залізн. комунікацію до мінімум.

У Марсилії дня 2. січня впав сніг вперше від 5-х літ. Із Еспанії повідомляють також про морози і снігові.

ГОСТРА ЗИМА В ІТАЛІЇ.

Морози в півн. і середущій Італії кріпшають. У Венеції та Савої великі заметілі спричинили перепони в комунікації. Збіччя Монте Маджоре засипані снігом. На шляху Трієст-Постойна всі поїзди застрягли в снігу. Такої гострої зими не памятають в Італії від 30 літ.

ЗА ПРИМІРОМ АФҐАНУ.

Юнайтед Прес повідомляє з Єрусалиму, що повстання в Персії під проводом Доста Могамеда зачинає бути чимраз грізніше. Шах Різа Паглаві найшовся в таких самих труднощах, що афганський король Аманула. Перське повстання є в звязи з повстанням в Афгані та Сирії.

АМАНУЛА ІДЕ НА УСТУПКИ.

Король Аманула предложив повстанцям такі уступки: 1) зачинення жіночих шкіл у Кабулі, 2) приверненя, згідно з ісламом, пятниці як свят. дня та допущення начальників племен до проектованої королем нової законодатної установи. Повстанці домагаються від короля гарантії, що зовсім не каратиме проводирів повстання.

ДАЛЬШІ РЕПРЕСІЇ СТАЛІНА ПРОТИ ТРОЦЬКОГО.

В Москві кружляє відбитка заяви Троцького, яку він вислав Сталінові, а в якій Троцький заявляє, що зовсім не змінив своїх поглядів на тему бонапартистичних замірів Сталіна, який ліквідував уже внутрі-партійну демократію, змірюючи до диктатури кліки. В звязи з цим загострено репресії проти Троцького. Він не може виходити із своєї хати далі як на одну версту. Є теж нестверджені чутки, що Троцького вивезли кудись.

РОМУНІЯ НЕ ЗРОБИТЬ ПРЕДЛОЖЕНЬ СРСР.

У звязи з пактом про неагресію, який Ромунія кілька разів предкладала урядові СРСР, ромунський міністер загрд. справ Міронеску сказав представникові часопису „Курантул", що ромунський уряд не робитиме нових предложень урядові СРСР. Попередники Міронеску не дістали відповіди на такі предложення. Ромунія хоче жити мирно на основі істнуючих договорів.

ЛИТВА ПРИЙМАЄ ЛІТВІНОВЕ ПРЕДЛОЖЕННЯ.

„Фос. Цтг" повідомляє, що литовський уряд у відповіді на Літвінове предложення зголосив на руки уряду СРСР своє приступлення без застережень до протоколу, який має ввести постанови пакту осуджуючого війну між СРСР і Литвою. Лит. уряд звернеться до урядів балтійських держав, щоби приступили до протоколу, який предложив СРСР.

КРІЗА УРЯДУ СХС.

Президент скупштини Михайлович предложив королеві, щоби в справі розвязання крізи уряду порадився представників усіх політичних партій та всіх парл. груп. В Загребі відбудеться нарада сел.-дем. коаліції, на якій západе постанова в справі становища, яке займе партія у відношенні до крізи уряду.

МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ — ЦЕ МІСЯЦЬ „РІДНОЇ ШКОЛИ". Тому доходи з аматорських театральних вистав, концертів, чайних вечерів, просфори, вертепу і т. п. уладжуваних ким-небудь в місяці січні йдуть виключно на „Рідну Школу".

По широкому світі.

Майже всі представники держав Західньої та Середньої Европи приймали на новий рік чужинних дипльоматів бенкетами, підчас яких виголошували промови на тему всесвітнього миру.

Параґвай сумнівається, чи панамериканська конференція зможе стримати його від війни з Болівією. Так заявляє віденський консуль Параґваю у Відні.

Париська телеграф. агенція повідомляє, що в болгарськім кабінеті зайдуть поважні зміни. До реорганізованого кабінету Ляпчева мав би ввійти Цанков як міністр освіти.

У день Різдва цар Борис проголосив амнестію для 300 політичних вязнів.

Помер турецький міністр освіти Мехметі Бей.

НОВИНКИ

— **Москвофіли вже „вибороли"** собі ще одного члена до львівської Прибічної Ради. Довідуємося, що новим членом Прибічної Ради при державному комісареві м. Львова призначено львівського адвоката москвофіла д-ра Ол. Лисяка. Як бачимо, то „реальна політика" москвофілів святкує свої „тріюмфи" дуже скоро.

— **Метелиця**, що відвідала наше місто не є рідного походження, а примандрувала з чужини. З часописів знаємо, що в останньому часі впали великі сніги навіть в Італії. 1-го січня впав на Відень такий сніг, що треба було для очищення вулиць притягти до праці 10.000 робітників і 5[illegible] сніговних плугів. Трамвайний рух дуже слабий.

— **На карти „Рідної Школи"**, звільнюючі від визвоїв у часі свят, зложили д... Іван і Марія Літинські, Львів, 5 з... силь Боднар, упр. школи, Родзів, Гриць Штокман Львів, 250 пол. Хто слідуючий?

— **Конфіската** останнього числа... тижневика „Рест", Коломийська ста...

фіскувало й заняло цілий наклад останнього числа бібліотеки „Рест" (ч. 15 за грудень 19.. р.), а саме історичну повість І. Филипчака п. н. „За Сян!" частина І. (з кінця X. і початку XI. ст., з лемківського життя). Тому бібліотека „Рест" просить своїх передплатників не вносити рекламацій.

— **Львівська темна хроніка.** Львівські вломщики продовжують свою тиху і ревну діяльність на доказ, що вони ще не зовсім „зліквідовані". Вчора на вул. Городецькій 16. очистили вони крамницю золотаря Бандера з деяких дорогоцінностей. — Поліція шукає за Йос. Вільчинським і Львом Ткачуком, які підчас випивки в шинку на Замарстинові пробили на Сильвестра смертельно свого товариша Яна Енгеля. — Блеснути людям виїзд на чужину пробував замарстинівський стрижій З. Гелес, який брав від знайомих грубі гроші, обіцюючи їм виробити закордонний пашпорт, подавав своїм знакам на поліції. Що ці зв'язки він мав справді, доказом є те, що тепер його туди взяли. — По 6 міс. дістали два вломщики Чуприк і Кучма, які незручно пробували дістатись до приватної хати на пл. Домбровського.

— **Пірвали чи втікла?** 16-літня донька крамаря Нухіма Фрал Хенця з Безмихової Долішньої щезла з хати. Рідня підозріває, що її вивезли насильно місцеві парубки, що віддавна чатували на її вроду. Поліція не в силі ніяк відшукати, де живе Хенця, яка тимчасом прислала два листи до суду в Ліску, з повідомленням, що їй добре живеться і вона не має наміру вертати до хати. Покищо парубки з Безмихової, обвинувачені у зведенні дівчини, сидять у вязниці і ждуть, заки вона сама особисто розкаже цю історію.

— **Катастрофи.** У нім. місті Дюісбург прорвався газ з рур і затроїв 5 ос. 6 смертельно, а 17 небезпечно. — У м. Хемніц вибухла величезна пожежа в міській холодільні. — У Льондоні вибухла над берегом Темзи велика пожежа в складі дерева; полум'я сягало до 60 стіп уверх; 500 апаратів гасило пожежу.

— **Рівні вістки.** Альбанський король Ахмет Зогу звернувся до австрійського уряду з проханням видати йому з музею у Відні шолом та меч альбанського героя з XV. ст. Скандер Бегу; він хоче ними коронуватись. — Бувш. франц. премієр і міністр фінансів Кайо, кажуть, має бути причасний до махінацій „Газети Франка". — У Ленінграді продаватимуть від половини січня хліб тільки на підставі „книжечок праці". — Еспанська почта випускає цього тижня нові марки з папою Пієм XI. і Альфонсом XIII.; старі марки перестануть постепенно вживатись.—Помер видатний фламандський актор Губерт Ляроп. — Рівень води в Темзі поволі зростає; за останню добу на 24 цм. У Шепертоні прибережні мешканці покинули доми, перед повінню. — Англійські археольоги відкопали в Єгипті, в Армаи, вхід до святині Серапеіс і найшли при ньому кілька обелісків і чимало бронзових фігур. — У Каліфорнії викопали криницю глибиною на 2400 м., щоби докопатись до деяких шарів землі; до цього часу рекорд глибини криниці в Пітсбургу є 2225 м. — В америк. місті Ганнібаль (Міссісіпі) померла 91-літня Лавра Фрейзер, що була „першою любовю" Марка Твена, який описав її в „Пригодах Томи Соєра". — Рекорд визвичної кари осягнув молодий ню-йорський банковий урядовець Мак-Магон, що підробив 12 чеків; тому, що підробку одного чека карають 15 роками вязниці, його засудили на 180 літ.

— **Кража 10 міліонів цегол.** У Москві відкрили — як пише „Рабочая Газета" — великі зловживання при „Мосстрою", що має підприємство при великих будівлях. „Підрядчики", що мали в артілі підмосковських сільробітників, мали порозуміння з візниками і тими, що відбирали цеглу так, що частину матеріялу відпродували на власний рахунок. Таким робом накрали 10 міл. штук цегли, з якої побудували чимало домів у Москві. Тому, що на інші будівлі забракло цегли, будова деяких фабрик відкладена. 100 осіб стане перед судом за злодійство.

— **Сміт шукає місця.** Суперник Гувера при президентських виборах у Спол. Державах покинув становище губернатора стейту Ню Йорк, тому, що речинець його уповноважень скінчився. Сміт небагатий і тому мусить шукати посади. Коли найде її, він виїде на місяць відпочинку в Ірляндію, рідний край своєї матері, де досі живуть його вуйки. Пізніше проведе якийсь час у Льондоні та Парижі.

— **Серце Ракочія.** У Будапешті утворився комітет, що має на меті почати розкопки в селі Камальдулес, де по переказам [illegible] серце героя мадярської визвольної війни, Ракочія. Ракочі помер у Туреччині згідно з його передсмертною волею, його серце поклали в домовину і перевезли до рідного трансильванського села, Камальдулес. Там його берегли черці, аж повстанці 1793 року не пограбили і не спалили монастиря. Від монастиря лишились руїни, але місце, де була каплиця з серцем Ракочія, невідоме. У найближчих тижнях почнуть за ним шукати.

— **Капелюхи великої артистки.** Одна з найбільших франц. артисток Сесіль Сорель, що недавно продала на ліцитації всю свою історичну збірку меблів, закінчила довший процес за... капелюхи. Фірма Левіс постачала їй до всіх її виступів капелюхів. Це тривало 9 літ. Сорель не платила за цей час рахунків. Коли прийшов рахунок, артистка заявила, що не заплатить його, бо фірма повинна ще доплатити їй за те, що вона реклямувала їх на сцені і на театральних програмах. Все-ж таки в одній з листів вона написала фірмі, що готова заплатити за кожний ношений нею капелюх 100 фр. Суд узяв цей лист за підставу присуду в процесі і артистка заплатить за 81 капелюхів 81.000 франків.

Дописи.

САНІК. (Свято „Просвіти"). Дня 7. грудня м. р. відбулося заходом філії „Просвіти" в Саноці ювилейне свято „Просвіти" в салі місцевого кіна. Свято мало дуже піднеслий настрій. На програму зложилися: вступне слово д-ра О. Жука, адвоката з Буківська, декламації, хор читальні „Просвіти" в Саноці під батутою д-ра В. Блавацького, гарно опрацьований реферат голови філії о. П. Андрейчина, пароха з Вільського та селянський хор з Новоселець під управою о. Ст. Менцінського, пароха з Новоселець. Саля була повна гостей місцевих та з провінції і з сусідніх повітів, як Коросно, Лісько й ін.

З судової салі.

Можна чи не можна вживати української мови в урядових взаєминах з адміністративною владою?

Перед Окружним Судом у Чорткові як відкличною інстанцією для карно-адміністраційних справ відбулася дня 18. грудня 1928 р. відклична розправа проти гр.-кат. парохів о. Северина Матковського в Боєрах і о. Олексія Карпінського в Целієві, засуджених Старостом у Копичинцях присудами з дня 12. XI. і 19. XI. 1928 р. за писання по українськи в урядових справах до староства, а зокрема за виготовлювання статистичних виказів про натуральний рух людности в українській мові грівнами по 50 зол. на основі § 11 цісарського розпорядку з 20. квітня 1854 ВЗД ч. 96.

Окружний Суд не уґалядив виводів відклику, виголошених обширно оборонцем обох засуджених **адвокатом д-ром Володимиром Електровичем** і присуди староства в Копичинцях затвердив щодо вини, а змінив їх лише дотично кари, засуджуючи о. Северина Матковського на грівну в квоті 20 зол., а о. Олексія Карпінського на грівну в квоті 10 зол.

Вироки ці суперечать присудови Найвищого Адміністраційного Трибуналу з 11. 12. 1928 Реєстр. 4301/28, який в аналогічній справі о. Володимира Садовського, пароха у Львові скасував палатерезії засуди маґістрату і воєвідства у Львові.

З театру.

Анкетна вистава.

Дирекція нашого театру прохає нас подати до прилюдного відома вислід анкети, зробленої між глядачами на останній виставі песи Я. Ґалана „Вантаж". На 36 осіб, що дали письменні відповіди на питання: „Чи песа вдатна, чи ні?", тільки 7 назвало песу „невдатною", з чого один з мотивом, що вона „за мало революційна". Розміри анкети такі мінімальні, що навіть не личить брати її за підставу при оцінці вартости твору. Навіть повна анкета, переведена між авдиторією, що наповняє театр напротязі кількох вистав, є більше підставою для оцінки смаку та критичного змисту публики, ніж для літературної вартости твору.

Зовсім інакше виглядає анкета, коли замісць 36 випадкових голосів, бодай половина з них не приблизані знавці драматичної творчости та театрального мистецтва. Тоді при оцінці твору можна відкеремити голоси, що не мають нічого спільного з критикою, а попросту повторяють прикладні фрази. У даному разі навіть випадкова, дуже неповна анкета випала для песи позитивно, а тим менше ніхто не назвав її, як це зробив один наш часопис, ні „сміттям" ні „свинством". **М. Р.**

Театри.

Кооператива „Український Театр" під дир. Й. Стадника.

Святочний репертуар.

Понеділок 7-го, г. 3. попол. „Гільтайська трійка", оперетка на 3 дії (відновлення).

Понеділок 7-го, г. 7·30 веч. „Катерина", нар. опера на 3 дії М. Аркаса.

Вівторок 8-го, г. 3. попол. „Доллі", оперетка на 3 дії Гірша (пятий раз).

Вівторок 8-го, г. 7·30 веч. „Скупар", комедія на 5 дій Мольєра (четвертий раз).

Середа 9-го, г. 7·30 веч. „Орфей у пеклі", оперетка в 4 відслонах Оффенбаха (другий раз).

Великий Міський Театр:

Пятниця 4-го, г. 7·30 веч. „Летун Раймер".

Субота 5-го, 3·30 попол. „Польський Вифлеєм".

Субота 5-го, г. 7·30 веч. „Намисто Мадонни".

Кіна.

„Аполльо": „Людина сміху" з К. Вайдтом.

„Лев": „Жовтий пашпорт".

„Оаза": „Князь Зедімар".

„Пальас": „Шехерезада".

„Фатаморґана": „Бурій".

Громадянине! Чому не став Ти ще досі членом Товариства „Просвіта"?

Лист до Редакції.

З приводу заяви п. Н. Григоріїва.

Вельмиповажаний Пане Редакторе!

Просимо Вас в інтересах правди вмістити у Вашому часописі слідуючу нашу заяву в додаток до нашого листа, який був видрукований в ч. 260 Вашого часопису в справі нашого процесу з п. Григоріївим:

Пан Н. Григоріїв, який підчас своєї подорожі по Америці удосконалив свої „етичні" методи боротьби з своїми політичними противниками, виступає в „Ділі" з 8. грудня 1928 р. з заявою, яка торкається його програного процесу ізза оклеветання членів УСДРП.

Відвага п. Григоріїва велика. Він також в „Ділі" думає вплинути американським блефом на громадську опінію в свою користь. В справі програного процесу ставить він такі тези: 1) він не обвинувачував осіб, а організацію УСДРП, 2) він не думав ображати осіб, але не відмовився від обвинувачення організації УСДРП за незаконні витрати державних коштів, спричинені **членами** УСДРП та **членами** б. українського уряду.

Як тонко! Члени це не особи, а особи це не члени. Звідки взявся у п. Григоріїва цей єзуїтизм? П. Григоріїв погрожує у своїй заяві, що він знову напише і буде обвинувачувати українську соціялдемократію в „Новій Україні". Це попередження зовсім зайве, бо „Нова Україна" з того майже часу як виходить, а це не менше пяти останніх років, не робить нічого іншого, як тільки займається нападами на УСДРП. Дивне й знамените заняття органу т. зв. „соціялістів"!

Щоби виявити громадянству всю безпідставність нападів п. Григоріїва і його компаніонів, **члени** УСДРП і одночасно **члени** б. українського уряду дали [illegible] можливість чесно і отверто доказати [illegible] ред судом правду своїх обвинувачень.

Справа перед судом була для п. Г[illegible]ріїва надзвичайно сприятлива. Він [illegible] можливість навіть не вести цілко[illegible] доказу правди, а тільки бодай пр[illegible] його, щоби осягнути вирок уві[illegible] свої обвинувачення. Чеський су[illegible] входити в подробиці чужої для с[illegible] ви і мусів би був признати [illegible] ченими п. Григоріїва і на пі[illegible] доказу правди характер оп[illegible] тики.

Та п. Григоріїв не подав навіть [illegible] товчій фазі процесу ніякогісенького м[illegible]ріялу, що підтримав би або ствердив [illegible] його обвинувачення, хоч слідчому судді об'іцяв дати такі письменні матеріяли.

Кожну чесну людину заява сатисфакції, дана публично, зобовязує. Але для п. Григоріїва дане ним перепрошення за образи стає джерелом наношення дальших образ, клевет та інсинуацій. Як це назвати?

Як це назвати, що в той час, коли українське селянство і робітництво стогне під ярмом тяжких ворогів, коли реакційні сили зростають, коли на міжнародньому терені треба всіх зусиль приложити, щоби осягнути хочаб моральне признання для української боротьби, в цьому моменті п. Григоріїв і його компаніони концентрують всю свою лютість, свою ненависть, всі свої найогидніші методи боротьби проти української соціялдемократії? Як це назвати і як боротися проти цього здичавіння й деморалізації безвідповідальних елементів на еміграції?

За Закордонну Делегацію УСДРП:

І. Мазепа, П. Феденко

Прага, 22. XII. 1928.

ВІДОЗВИ Й КОМУНІКАТИ.

Заклик до всіх кредитових Кооператив.

Маючи на меті перевірити дотеперішній стан всіх наших кредитових кооператив, без огляду на те, чи вони вже є членами Центрального Кооперативного Банку „Краєвого Союза Кредитового", чи також негайно приступити до [illegible]рення і упрацьлювання організац[illegible] них кредитових кооператив по дум[illegible] зі[illegible] анкетного комітету, та удер[illegible] постійну статистику тих кооперат[illegible] рекція Центрального Кооперат[illegible] Банку звертається отсим з закли[illegible] всіх кредитових кооператив, щоб[illegible] чайніше до 15. січня н. р. предлож[illegible] **замкнення рахункові з справоз[illegible]ми за рік 1928,** на адресу: Це[illegible] Кооперативний Банк у Льво[illegible] 10. І. 29 [illegible]

Нові книжки й журнали.

Записки Наукового Товариства імени Шевченка. Том CXLVIII. Праці історично-фільольогічної секції під редакцією Кирила Студинського. В тридцяті роковини смерти Пантелеймона Куліша (ум. 2.II. 1897 року). Зміст CXLVIII тому: 1) Куліш як редактор „Правди" Левицького, подав М. Возняк. 2) Кулішеві переклади драм Шекспіра, написав Ярослав Гординський. 3) Останні зносини П. Куліша з галичанами (з додатком його листування з М. Павликом, подав М. Возняк. 4) Слідами П. Куліша, написав Кирило Студинський. 5) Найновіша література про П. Куліша (інформативний огляд видань і розвідок за останніх 15 літ) подав Вол. Дорошенко. Львів, 1928. Накладом Товариства. Стор. 334. ф. 8°.

Літературно-Науковий Вістник. Зміст: Волод. Самійленко: Гея. Евген Маланюк: Поезії. Роман Стефанович: Сон. Юрій Косач: Поема весни. Франц Гелленс: Руденька. Авенір Коломиєць: Дисонанси. Юрій Коллард: Спогади юнацьких днів. Опанас Бутенко: Чин життя. Н. Королів Старий: Олександер Кошиць. Авенір Коломиєць: Поезія й життя. Евген Онацький: Душа як тінь. Нарциз Лукіянович: З циклю „Весняні пориви". О.В.: Ідейний розгром. О. Теліга: Радість. Дм. Донцов: Росія чи Европа. Авенір Коломиєць: Поезії. Д. Д.: Спростачений Прометей. Галя Мазуренко: На китайські мотиви. М. М.: З пресової фільми. Галя Мазуренко: Ecce homo Бібліографія. Нові книжки. — Львів 1929. Річник XXVIII. Т. XCLIII Книжка I. за січень. Стор. 95. ф. 8°.

„Нова Хата", журнал для плекання домашної культури. Рік V. Львів, січень 1929 р. Ч. 1. Зміст: К. Гриневичева: У призадумі; І. Ґурґулівна: Новорічні звичаї селянок; О. Вер: Сніг паде; А. Заревбський: Хати Полісся; Чому ви не [illegible]те ще на лещетах; д-р О. Грицай: [illegible]орезели в Швеції: О. Ш.: Новітні [illegible]шкання; Придане; На дозвіллі: Мо[illegible] Таблиця крою; Ручні роботи: д-р С. [illegible]анович: Гігієна жіночого одягу; З [illegible]турного життя Львова; Приписи; К. [illegible] Діточі літа Тьоми: Ілюстрації.

[illegible] **з Лугу**, письмо присвячене [illegible] січовим справам, просвіті і ва[illegible] 11—12. Львів 1928. Р. III.

[illegible] **ські Вісти**, орган українського Бра[illegible]. Львів 1929. Ч. 1. Р. II.

[illegible] журнал сатири та гумору. Львів. [illegible] Рік VI. Ч. 1.

[illegible]ратурний Філятеліст, місячник. [illegible]ktion und Administration: Wien XVIII, [illegible]thoferstrasse № 138/8 (Austria) Відень. [illegible]день 1928. Рік IV. ч. 12.

Вільне Козацтво, двотижневий літературний і політичний журнал. Прага, 25. грудня 1928. Ч. 26. Ф. 4°.

Наша Земля, суспільно-політичн. і літературний журнал. Ужгород. Листопад 1928. Ч. 11. По конфіскаті другий наклад. Ф. 8°.

Ми Молоді, орган протиалькогольного руху. Рогатин, листопад-грудень 1928, рік I. Ч. 11—12. Ф. 16°.

НОТИ.

Я. Ярославенко: Гей, закуй мені, зазуле. II-ий наклад. Торбан ч. 49 На серці жаль, II-ий наклад. Торбан ч. 57. Стор. 5. На хлопську нуту — II-ий наклад. Торбан ч. 48; Ой, щебечуть соловії, II-ий наклад. Торбан ч. 38. Стор. 4. ф. 4°; Ой, нависли чорні хмари. II-ий наклад. Торбан ч. 22; Щебетушко ти маленька. II-ий наклад. Торбан ч. 21. Ой, ти соловій. II-ий наклад. Торбан ч. 20; О, будь мені, як божу цвіт. II-ий наклад. Торбан ч. 16.; Дика рожа. III-ий наклад. Торбан ч. 9;

В. Безкоровайний: „Думи мої", на мішаний хор. Тернопіль-Львів.

Касиняк-Безкоровайний: Садок вишневий. На міш. хор. Тернопіль-Львів.

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Д-р Роман Чайковський, адвокат, голова „Дешевої Кухні", заступник голови „Віри", член виділу „Української Шадниці", асесор міста Перемишля, помер минулого тижня в Перемишлі. — Покійний, добрий український громадянин належав до найзначніших наших [illegible] і знавців законів узагалі. Судей[illegible]у званню і правничій практиці по[illegible]вав він весь час на урядових ста[illegible]нах у Самборі, Перемишлі й у Льво[illegible] [illegible]нулого року перейшов на емерету[illegible] [illegible]радник апеляційного суду у Льво[illegible] [illegible]творив адвокатську канцелярію в [illegible], де віддався і живій громад[illegible] [illegible]ці, беручи активну участь у працях богатьох українських установ. — В. й. П.!

— **Д-р Володимир Олександер Вербицький.** Дня 1-го січня н. р. помер в домі своїх батьків у Новому Звичині під Львовом д-р медицини Володимир Олександер Вербицький. Помер у розцвіті життя, проживши 27 літ. Покійний покінчив з відзначенням свої студії, а позатим опанував кілька мов сучасної Европи. Після укінчення студій, покликано його до польського війська. Саме тепер приїхав до родичів на відпустку, але тут занедужав на грипу й по півтора тижневому змаганню з недугою помер. Покійний забрав з собою в могилу всі надії і сподівання, які покладала на нього не тільки рідня, але й широкі круги громадянства, що пізнали його чистий як сльоза характер та його ідейність. Земля Йому пером!

Марія Ратич, вдова по народнім учителю, б. управителю народньої школи в Лісниках, пов. Бережани, померла в Тернополі 15. грудня 1928 р., в 66-ім році життя. Покійна як добра мати серед недостатків виховала пятьох синів і три доньки на щирих народніх робітників. Проживаючи в Лісниках зі своєю рідиею двацять літ, причинилася до того, що громада Лісники і всі місцеві товариства вибилися на перше місце в повіті і краю. Поруч іниші товариства її заходом засновано кружок „Жіноча Громада", якого була щирою провідницею. Сумна вістка про смерть покійної Ратичевої обняла смутком мешканців громади Лісники. Для вшанування її памяти дня 30. XII. 1928 р. в місцевій церкві відправлено панахиду, а дня 1. I. 1929 поминальне богослуження за обидвоїх покійних Ратичів. Замісць вінця на могилу вислано 10 зол. на українських Інвалідів. — **Громадяни Лісник.**

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

„Народна Гостинниця" замість передсвяточних рекламових оголошень в наших часописах зложила 200 зол. (двіста) на Товариство Прихильників Освіти у Львові в звязку з закликом Товариства складати жертви на „Фонд направи Українського Академічного Дому" у Львові. — Щиру подяку складає Виділ Товариства. 1213

На Ювилейний дар „Просвіті" зложили в золотих: Л. Цюрковський, Романів 5, Кооп. „Селянська Спілка", Скоморохи 25, Кооп. „Болохівка", Томашівці 10, Парохіяльний Уряд, Товсте 25, Кооп. „Хлібороб", Зелена 5, о. І. Бобикевич, Саджавка 1, о. О. Солтикевич, Улюч 3, Д-р С. Федун, Бірча 90, П. Особа Людвиківка , І. Угринівський, Раків 1, Народна школа Р. Шк., Долина 3·40, І. Кулів, Улично 4·20 о. К. Ясеницький, Жовтанці 10 А. Стукачева, Жовтанці 5, Е. Котич, Жовтанці 2, Парохіяльний Уряд, Зборів, збірка 24·10, Читальня в Жабинi 2·60, Читальня в Озірній 31·50, І. Шпернаць, Травотолоки 14, І. Єзерська, Підгірці 5, Кооп. „Надія", Верхня 10, Д-р М. Рожанковський, Калуш 6, О. Микласевич, Калуш 5, К. Гринюк, Воскресінці 2, Е. Смеречинська, Воскресінці 2, Н. Смеречинський, Воскресінці 2, Е. Явний, Колония 2 Ключевський, Устєріки 5, о. В. Луцький, Яблониця 5, І. Раставецький, Львів 8, М. Шутер, Винники 3·50, Лельо Володимир і Евстахія, Винники 19, о. М. Клюк, Заруддє 10, Д-р Е. Жук, Буківсько 5, Інж. В. Шматера, Перемишль 20, Кооп. „Єдність", Баличі 2, Бочарський Е. дек Баличі 2·50, о Д-р В. Левицький, Перемишль 15, Кооп. „Згода", Борщів 10, о І. Рогужинський, Ключів вел. 2, Кооп. „Єдність" Коршилівка 3·50, Пов. Союз Кооперативів, Підволочиська, збірка 7·45, О. Яворський, Підгайці 5, о. І. То-ар, Підгайці 10, Парохіяльний Уряд, Підгайці 54·01, Кооп. „Стопиа", Золотники 18·15, В. Дяків, Немирів 5, Повітове Тов. Кред. „Віра", Рава руська 50, Т. Карачевський, Рогатин 5, Е. Вітошинський, Чесники 3, о. Л. Залужний, Заланів 8, М. Крайківський, Болшівці 5, Читальня, Яблонів 5, Читальня в Касючині збірка на ювилейнім святі 30·15, о. О. Дудрович, Яблонів 2, П. Когут, Рогатин 10, О. Затик, Рожнітів 5, Свішкевич Йосиф і Евген Колбаєвичі 5, о. Ю. Галькевич, Рожанка 8, П. Лелівський, Волосянка 2, В. Нолосянський, Самбір 10, о. І. Яремко, Татари 5, Д-р С. Волчук, Скалат 3, Кооп. „Злука", Старгород 10, Л. Залевська, Станиславів 5, Д-р Т. Совенський, Старий Самбір 30, о. І. Прийма, Хирів 10, С. Роздич, Старий Самбір 10, о. М. Жагський, Устрики дол. 10, Кооп. „Господарська Поміч", Лодина 10, В. Сикалова, оробник ша. 2, В. Мичко, Устрики дол. ооп. „Верховина", Висдочок 2, о. А. Чемеринський, Будзанів 6, Філія „Просвіти", Тернопіль 400, о. П. Савоїй, Товське 3, о. І. Сеsарко, Тугоч и нижні 5, Парохіяльний Уряд в Угнові, збірка в церкві 30, А. Кулинич, Бориничі 5, М. Боривець, Горавць 1, К. Капачевський, Щигель 5 Кооп. „Надія", Монастир 10, В. Понятишин, Гроєль 5, Ф. Буйняк, Високиничі 3, Ю. Замрикотівна, Тчание 4, Т. Созанський, Ловіч 10, М. Підворотний, Вяршава 10 разом: 1185·06 зол. — На збіркові листи громади: Бринні перк. 3·60, Суходоле 58·20, Підбуж 63, Розів 16, Улично 38·27, Дроздовичі 7·70, Любінь вел. 6·55, Повітно 7·50, Корениця 8·75, Поляниі 19·05, Сколошів 18·83, Вегдин 4, Радинно 6·65, Сосниця 61·35, Яничів старий 47·50, Сводинні 71, Камінка-Бобролан 38·69, Корні 6·10, Корнів 1·85, Кривиця 11, Шепатин 15·50, Річиця 62·31, Хлівчани 10·75, Бабича 43·37, Береги 22·70, Кобло старе 23·55, Старий Самбір 27·20, Тагиніва 7, Сивічок 6·60, Тирава вел. 3·50, Лядин 5, Мости вел. 1·85, Пристань 5·62, Жовква 16·00, Козаччина 63·35, Олексинці 5, Шершеніці 40·75, Германівка 34·67, Курдибанівка 20·40, Нагірянка 86·70, Новосілка язловецька 70, Кадиївщина 4·40, Переходи 11, Синякова 21·40, Шманьківці 70·06, Шманьківчики 18·05, Деревляни 15, Янинів 8·50, Нербляни 21·14, Убинь 34·38, Горожанка 15, Підгайці, Старемісто 60, Угринів 5·05, Гнилоподи 3, Вага к. Золотник 11·95, Божиків 6·25, Маркова 5·80, Моделівка 8·0, Хлібовичі свірс. 21·15, Ячмин 65·60, Погорільці 17·65, Задвіре 23·85, Ланки кор. 16·80, Кривичі 60·78, Лагодів 17·11, Дмитрів 39·71, Мукане 11·71, Криве 41·60, Волиця барил. 54, Ператин 37·76, Сабінівка 7·55, Городниця 24, Перекалець 5·80, Будзанів 16·80, Плебанівка 10·50, Застінове 30·77, Добрівляни 38·05, Давиничі 18·65, Новосілка кост. 11·50, Лисичники 8, Милівці 48·15, Гиньківці 4·0, Таусте 47, Нове село к. Підволочиск 49·30, Тростянець 12·03, Хильчиці 7, Шишки 55·89, Підгірці 22·74, Розваж 5·90, Закомаре 29·63, Перевозець 16·85, Путятинці 22·67, Орява 10, Стинява 10·55, Тишовниця 10, Тулуків 10·70, Станиславів 33·10, Будзин 7, Рибчиці 7·87 разом 2156·97 зол. 1212 1 1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ГАРСОНКИ, кардигонки, пульовери, камізольки, виробляє: Віденська виробня три-отажів, вул. Вибрановського ч. 3. Телеф. 1223. 1185 3—5

БЕРЕЖАНКА! Подай цікаве імя листовно. Знакомий. 1208 2—?

МАТЕРАЦИ з морської трави 30 зол., волосінні 75 зол. **Канапки** гобелінові 55 зол. Фотелики розкладані 45 зол. Отамани 55 зол. **Фабрика ЗАКС** вул. Личаківська ч. 132. 1190 3—5

ЛІЖКО на сплати. Мосяжні 200 зол., Кухонні 13 зол., Сприпкові 45 зол., Сіткові 40 зол. **Вклади** дротяні 26 зол. Умивальні 5 зол. — **фабрика ЗАКС** вул. Личаківська ч. 132. 1191 3—5

ПОКОЇ умебльовані зараз до винайму для студенток на шкільний час при вул. св. Марка ч. 20. — Блищі інформації вул. Длугоша ч. 17. 1204 2—3

ЛІКАР Українець, осяде в повітовім місті. — Зголошення до Адміністрації „Діла" під „Д-р М. М. 3". 1188 4—4

БРИЛЯНТИ, також іншу біжутерію купує по високій ціні Домбровскі-Розважевскі, Львів (Готель Жоржа) Академічна 2 2481 29—?

ГОДИННИК ВАШ буде найліпше направлений у найбільшій годинникарській робітни **Івана Зельтенрайха**, Львів пл. Марійська 5 — З провінції просимо репарації присилати почтою — Старомодні дамські годинники переробляємо на ручні 3 6 130-?

ПРАКТИЧНИЙ дарунок святочний в головнім складі панчіх Ліхта, вул. Гетманська 22, біля Театру. Добре і дешево. 1214 1—2

АБСОЛЬВЕНТКА семінара пошукує лекції або иншого відповідного заняття Листи до Адміністрації „Діла" під „23". 1211 1—1

ДМИТРО ПИЖИК з Корівниці пов. Ярослав ур. 894 р. прид. до полку 102 артилерії уневажнює згублену книжочку військову, виставлену через ПКУ в Ярославі 1207 2—3

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Подяка.

З приводу смерти мойого тестя бл. п. о. Андрія Прухницького, пароха Ляшок завязаних, вважаю своїм обовязком зложити щиру подяку Всеч. Духовенству а саме Впр. о. Деканові В. Боднарові за провід в похоронах і прощальне слово при виносі тлінних останків, Впр. о. Сов. С. Онишкевичеві, найближшому сусідові Покійного, за проповідь в Церкві, Всеч. о. Сов. С. Кульчицькому за нагробне слово. Всеч. оо. завідателеві Худі за всі труди коло уладження похорону, Дурботові, Вітикові, оо. Завідателям Михалевич і Хдипель за участь в по оронах.

1210 1—1 **о. Д-р В. Пеллих** зять.

[illegible]дакцію відповідає Василь Мудрий. Рядае Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Видавничої Спілки „Діло", Львів. Ринок [illegible]10.